

Kuva 1

Ashwini asuu perheensä kanssa pienessä tiilitalossa pellon laidalla keskellä Intian maaseutua. Hän käy kolmatta luokkaa läheisen Pirangutin kylän koulussa. Aamulla lehmät lypsettyään äiti herättää Ashwinin ja tarjoaa tytölle lasillisen tuoretta, lämmintä maitoa. Ashwini nousee sängystään ja unenpöpperöisenä kävelee pihalle, jossa häntä odottaa äidin kaivosta nostama vesisanko. Hän peseytyy, harjaa hampaansa ja pukeutuu koulupukuunsa. Joka koulupäivä Ashwinin on luokkatovereidensa tavoin mentävä kouluun koulupuvussa, johon kuuluu sininen hame, valkoinen pusero ja mustat kengät. Äiti on valmistanut tytölle aamiaiseksi leipää ja vihanneskastiketta, jotka tyttö syö sillä aikaa, kun isoäiti harjaa ja letittää hänen hiuksensa. Aamiaisen syötyään Ashwinin on jo riennättävä koulutielle, ettei hän vain myöhästy koulusta. Hän nappaa mukaansa repun, johon isä on illalla pakannut kouluvihon ja penaalin. Hän vilkuttaa ovelta seisovalle äidilleen ja suuntaa kohti kylää johtavalle hiekkatielle.

Kuva 2

Ashwini kävelee aamuisin kouluun. Matkaan hänellä menee puolituntia. Joskus tuntikin, jos hän pysähtyy tiellä leikkimään. Ensimmäiseksi hän kohtaa tiellä kolme lehmää, jotka rauhallisesti tallustavat nekin kohti kylää. Jokaisella on kello kaulassa, ja ne pitävät kovaa meteliä toisilleen ammuessaan. Ashwini on aina yrittänyt ymmärtää, mitä lehmät puhuvat, mutta koskaan hän ei ole saanut niiden ammunisesta selvää.

Kuva 3

Tien viereisellä pellolla on kova tohina käynnissä. On sadonkorjuun aika ja maanviljelijät ovat jo aikaisin aamulla tulleet pellolle viljaa korjaamaan. Päivästä on tulossa kuuma, ja he haluavat saada mahdollisimman paljon töitä tehtyä ennen auringonpaahdetta. Ashwinista pelto näyttää kauniilta, kun naisten värikkäät sari-asut hohtavat kultaista viljaa vasten. Ensi vuonna Ashwini on jo ehkä tarpeeksi vanha auttamaan sadonkorjuutöissä.

Kuva 4

Tyttö havahtuu ajatuksistaan, kun kurvin takaa syöksyy tööttäilevä jeeppi suoraan häntä kohti. Hän hypää tiensivuun ja auto singahtaa hänen ohitse. Intiassa liikenne on hurjaa ja ellei Ashwini olisi tottunut varomaan kovaa ajavia jeepejä, koulutie voisi olla kovinkin vaarallinen.

Ashwini saapuu ystävänsä kotipihalle, jonka kautta hän joka kouluaamu kulkee. Pihalla perheen isoisä nauttii teetä ja lueskelee päivän sanomalehteä. Ashwini kuulee sisältä juoksuaskeleita ja pian hänen ystävänsä Shibani ilmestyy pihalle samanlaiseen koulupukuun pukeutuneena kuin Ashwinikin. Yhdessä tytöt lähtevät kävelemään kohti koulua pelästytettyään ensin Shibanin perheen kanat ja kukon. Isoisä huutaa vihaisena tytöille, mutta nämä ovat jo ehtineet kauas hiekkatielle.

Tytöt kulkevat joenvartta pitkin. Tänään joki haisee normaalia voimakkaammin. Sinne on varmasti kerääntynyt taas lisää roskia. Joen toisella puolella on kaksi naista. Toinen pesee pyykkejä ja toinen hiuksiaan. Kummatkin vilkuttavat iloisesti tytöille, jotka tervehtivät takaisin.

Kuva 5

Tytöt jatkavat matkaansa kohti koulua. Heillä on jo kiire, sillä tunti on jo kohta alkamassa. Pian he saapuvat koulun pihalle, joka on juuri tyhjentyneessä luokkiin rientävistä lapsista.

Kuva 6

Ashwini ja Shibani suuntaavat kohti omaa luokkaansa, jonka lattialle he istahtavat neljänkymmenen muun koululaisen joukkoon. Opettaja on jo kirjoittamassa liitutaululle jotakin: $13 + 23$. ”Mikä onkaan vastaus?” hän kysyy hiljentyneeltä luokalta. Ashwini miettii hetken ja nostaa kätensä ylös. Opettaja antaa hänen vastata, ja aivan oikein hän vastaakin! Koulupäiväpä lähti hyvin käyntiin. Matematiikan jälkeen opettaja opettaa oppilaille englantia. Ashwini tietää, että on tärkeä oppia englantia, sillä jos sitä osaa, voi saada hyviä töitä. Hän muistelee, kuinka hän kerran tapasi englantia puhuvan miehen. Mies oli tullut kylään yhden perheen kutsumana. Hän piti Pirangutin kylästä kovin ja, kun hän tapasi Ashwinin torilla, hän kyseli työltä, kuinka vanha hän on ja missä hän asuu. Ashwini oli riemuissaan, kun hän osasi vastata miehelle, ja mies ojensi hänelle omenan hymyissä suin. Koulun kello herättää Ashwinin ajatuksistaan. Oppilaat rientävät pihalle, jossa on aika syödä eväät. Ashwinin äiti on pakannut tytölle riisiä ja kastiketta, jotka hän syö kulhostaan palasella leipää. Enää yksi oppitunti jäljellä, ja se on historiaa. Opettaja kertoo luokalle ikivanhoista intialaisista maalauksista, jotka kuvaavat sitä, miten ihmiset ovat eläneet kauan sitten. Opettaja näyttää kuvan yhdestä maalauksesta. Vihaisen näköinen tiikeri on juuri hyppäämässä kohti pakoon juoksevaa peuraa. Opettaja kertoo, että onneksi peura on nopea eläin ja pääsee isoakin tiikeriä pakoon. Ashwinista olisi mielenkiintoista joskus nähdä ihan oikea tiikeri. Harmikseen hänelle kuitenkin kerrotaan, että niitä on vain hyvin vähän enää jäljellä Intiassa.

Koulupäivä on päättynyt, ja Ashwinin isä hakee tytön koulusta. Mopolla he huristelevat kohti kotia ohittaen joen, Shibinin talon, pellon ja lehmät. Aurinko porottaa pilvettömältä taivaalta. Tuuli tuivertaa Ashwinin hiuksissa, ja hän rutistaa kiinni isänsä paidasta, ettei vain putoa. Hymy nousee tytön kasvoille, sillä hän tietää, että huomenna on juhlapäivä koko maassa eikä kenenkään tarvitse mennä kouluun. Hän saa aamulla nukkua niin kauan kuin haluaa ja herättyään leikkiä koko päivän Shibinin kanssa.